

I SPOTKANIE FORMACYJNE ANIMATORÓW RUCHU ŚWIATŁO - ŻYCIE DIECEZJI RZESZOWSKIEJ 2001/2002

„Pamięć świadków ujawnia nam stały związek, jaki istnieje między człowiekiem a prawdą. Niezależnie, w jakiej epoce i w jakim miejscu ziemi żyje świadek, zawsze broni tej samej prawdy, utożsamia się z nią, oddaje nieraz za nią życie. Świadek odchodzi, a prawda pozostaje, tym mocniejsza, im więcej ludzi o niej świadczyło...”

Ks. Henryk Bolczyk

PROGRAMPiątek – Świadećstwo jako zadanie we współczesnym świecie

18.30 Zawiązanie wspólnoty. Nieszpory

19.00 Kolacja

20.00 EUCHARYSTIA

Sobota – Świadećstwo wakacyjne

7.00 Pobudka

7.30 Jutrznia

8.00 Śniadanie

9.00 Konferencja – *Podsumowanie Oaz wakacyjnych*

9.30 Praca w grupach

- ODB I'
- ODB II'
- ODB III'
- ONŻ 0'
- ONŻ I'
- ONŻ II'
- ONŻ III' i Szkoła Animatora

11.15 Przygotowanie do liturgii

11.45 Godzina liturgiczna

12.00 EUCHARYSTIA

13.15 Obiad

15.00 Praca w grupach

16.00 Podsumowanie pracy w grupach

16.30 Konferencja – *Otwartość na drugiego człowieka*

17.00 Czas dla wspólnoty

17.30 Szkoła śpiewu

18.30 Nieszpory

19.00 Kolacja

19.30 Wieczornica o Księdzu Danielskim

20.30 Godzina modlitewna

21.30 Apel Jasnogórski

Niedziela – Świadećstwo dziś

6.30 Pobudka

7.00 Jutrznia

7.30 Śniadanie

8.30 Konferencja – *Świadećstwo przynagła nas*

9.00 Praca w grupach

10.30 EUCHARYSTIA

11.30 Obiad

KRĄG LITURGICZNY

Ef 4, 1-7. 11-13

Ps 19

Mt 9, 9-13

SPOTKANIE I

OAZY REKOLEKCYJNE - PODSUMOWANIE

WIDZIEĆ

1. Świadectwa posługi wakacyjnej! - jak "ja" posługiwałem? *Pod uwagę można wziąć pytania z podsumowania Moderatorów.*

I. Realizacja programu

- wierność programowi
- wymagania ze strony posługującego
- uczestnicy
- uczestnictwo w Dniach Wspólnoty w ciągu roku

II. Hasło roku: Pamięć świadków

- Czy i jak wykorzystane materiały z teczki roku?
- Jak dojrzewa w Tobie łaska diakonii?

III. Jedność charyzmatu

1. Przejawy łączności z Ojcem świętym i Biskupem
2. Czy świadectwa odzwierciedlały założenia formacyjne?

IV. Uwagi na temat bazy materialnej

V. Znaki czasu

1. Ruch a katechizacja szkolna
 2. KWC w świadomości członków Ruchu
- stosunek do mediów
 - ideał czystości
 - wpływ New Age

- muzyka
- zaangażowaniu w sprawy społeczne

VI. Współpraca z innymi Ruchami

VII. Znajomość osoby Założyciela

2. Relacje do osób odpowiedzialnych diakonię Oaz rekolekcyjnych
- ks. Jacka, ks. Franciszka.
3. Jaka jest świadomość potrzeby Oazy Wielkiej?
 - Czy Oaza Wielka daje możliwość przeżycia Kościoła jako wspólnoty?
 - Czy staraliśmy się o jedność z innymi Oazami, z Centralą Ruchu?
 - W jaki sposób?
4. Jaki kształt miały Oazy średnie?
 - przygotowanie diakonii wychowawczej
 - w czym przejawiał się duch służby i odpowiedzialności?
 - czy odbywały się codziennie narady diakonii i jak przebiegały?
 - czy były indywidualne rozmowy z uczestnikami
5. Realizacja drogi jednego dnia
 - modlitwa liturgiczna
 - Eucharystia
 - Szkoły apostołskie
 - Praca w grupach
 - Elementy rekreacyjne

OSĄDZIĆ

1. Jak w postawie diakonii wychowawczej rekolekcji wakacyjnych jest widoczny obraz Jezusa i Jego uczniów?
2. Czy wszyscy podjęli się służby w charyzmacie Ruchu:
 - zasada kolegialności
 - zasada pomocniczości
 - zasada jedności

DZIAŁAĆ

1. Kto mógłby podjąć służbę w diakonii Oaz rekolekcyjnych
2. Inne postanowienia

KRĄG LITURGICZNY

1 Tym 6, 13-16

Ps 100

Łk 8, 4-15

SPOTKANIE II

KONSTRUKTYWNA OTWARTOŚĆ

KONFERENCJA

Ludzie rzadko mówią ze sobą otwarcie o wzajemnych reakcjach na swoje zachowanie. Większość z nas ukrywa uczucia wobec innych osób, nawet w takich związkach, które są dla nas bardzo ważne albo cenne, ponieważ boimy się, że druga osoba będzie zła, poczuje się skrzywdzona albo nas odtrąci. Nic nie mówimy, bo nie wiemy, jak być otwartymi konstruktywnie. Druga osoba jest ciągle całkowicie nieświadoma naszych reakcji na jej postępowanie. Podobnie my ciągle nic nie wiemy o tym, jakie skutki ma dla niej nasze postępowanie. Dlatego wiele związków, które mogłyby przynieść pożytek i radość psuje się pod rosnącym ciężarem drobnych przykrości, zranionych uczuć i nieporozumień, o których nigdy nie mówiono otwarcie.

Poniższe wskazówki zwiększają szansę na to, że otwartość poprawi wasz związek, a nie zepsuje go.

1. Otwartość musi brać początek z chęci poprawienia twojego związku z inną osobą. Nie jest celem sama w sobie, ale środkiem

do celu. Nie jesteśmy otwarci wobec osób, na których nam nie zależy. Kiedy próbujesz zbudować otwartą wymianę reakcji z inną osobą, spróbuj przekazać jej, że to oznacza, iż cenisz sobie wasz związek i chcesz go poprawić, ponieważ jest ważny.

2. Spróbuj stworzyć wspólne rozumienie waszego związku. Chcesz wiedzieć, co druga osoba czuje i jak widzi twoje postępowanie. Chcesz, żeby wiedziała, co ty czujesz i jak widzisz jej postępowanie. Zatem każde z was będzie patrzyło na wzajemny związek z bardzo podobnego punktu widzenia.
3. Zdaj sobie sprawę, że otwartość wiąże się z podejmowaniem ryzyka. Gotowość do zaryzykowania, że zostaniesz przez drugą osobę odtrącony lub zraniony zależy od ważności danego związku dla ciebie. Nie możesz wiedzieć, czy drugi człowiek nie rozzłości się albo nie poczuje się dotknięty przez to, co powiesz. Ważne, że jesteś gotów podjąć ryzyko związane z jego byciem sobą, cokolwiek czuje, starając się z nim spotkać w sytuacji pouczającej dla was obu.
4. Chociaż rozmowa może być pełna napięcia, emocji, złości czy łez, nie może przymuszać, nie może być próbą spowodowania w drugiej osobie zmian. Niech każdy używa informacji tak, jak mu to pasuje. Wasza postawa nie powinna być „Kto ma rację, a kto nie?”, ale „Czego każdy z nas może się dowiedzieć, co uczyni nasz związek bardziej owocnym i satysfakcjonującym?”. W wyniku tej rozmowy jedno z was, oboje albo żadne będzie w przyszłości postępować odmiennie. Jednakże każde z was będzie postępować z większą świadomością tego, jak jego postępowanie działa na drugiego, i z większym rozumieniem intencji tego drugiego. Wszelka zmiana, zatem, musi być wynikiem własnego wyboru, a nie czymś wymuszonym przez pragnienie podobania się lub podporządkowania drugiemu.
5. Ważny jest wybór czasu. Wasze reakcje powinny być omawiane w tak krótkim czasie po zachowaniu, które je wywołało, jak to tylko możliwe, tak, żeby obie osoby dobrze wiedziały, o czym jest mowa. Na przykład, możesz mówić o waszym zachowaniu w trakcie samej rozmowy: „Powiedziałeś coś takiego, co zawsze powoduje, że czuję się odepchnięty”.

I DZIEŃ SKUPIENIA DLA ANIMATORÓW

6. Trudne sytuacje powinny być omawiane wtedy, gdy wydarzają się; urazy i przykrości nie powinny się gromadzić i spadać na drugą osobę wszystkie naraz.
7. Powtarzaj własnymi słowami opinie drugiej osoby o tobie, żeby się upewnić, czy dobrze je rozumiesz. Sprawdzaj czy ten drugi dobrze rozumie twoje opinie.
8. Komunikat jest bardziej pożyteczny, jeśli jest szczegółowy, a nie ogólny: „Potrafiłeś mnie”, a nie „Nigdy nie patrzysz, jak chodzisz”;
przypuszczalny, a nie kategoryczny: „Robisz wrażenie, jakby Kubuś cię nie interesował”, a nie „Masz w nosie, co jest z Kubusiem i nic cię to nie obchodzi”;
oznajmujący, a nie rozkazujący: „Jeszcze nie skończyłem”, a nie „Przestań mi przeszkadzać”.
9. Sprawdzaj zrozumienie, żeby się upewnić, czy nie robisz błędnych przypuszczeń na temat uczuć drugiej osoby: „Myślę, że nie spróbowałeś zrozumieć mnie. Mam rację?”, „Czy to, co teraz powiedziałem, sprawiło ci przykrość?”
10. Najmniej pożyteczne stwierdzenia to takie, które brzmią jak informacja o drugiej osobie, ale naprawdę są wyrazem twoich własnych uczuć. Unikaj następujących rzeczy:
 - osądzania innych: „Nigdy nie uważasz”
 - dawania nazw, przylepiania etykiet: „Jesteś sztuczny”, „Jesteś prymitywny”
 - oskarżeń: „Zawsze musisz mieć rację”
 - poleceń: „Nie gadaj tyle”
 - ironii: „Ty jesteś doskonały”

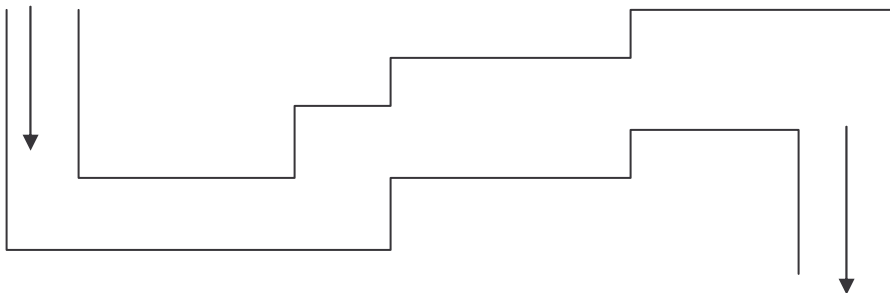
PRACA W GRUPACH

1. Na dużym arkuszu papieru wszyscy wypisują to, co uważają za bariery dobrej komunikacji interpersonalnej. Gdy skończą, wracają na swoje miejsca. Prowadzący odczytuje to, co zostało zapisane. Grupa dzieli się tym, dlaczego to, co napisali uważają za barierę, jaka bariera wydaje się im najtrudniejsza.
2. W parach przeprowadzona ma być rozmowa. Może to być np.: rozmowa rodzica z dzieckiem, które narozrabiało w szkole, szefa

z podwładnym, który notorycznie się spóźnia, ucznia z nauczycielem, animatora z uczestnikiem, moderatorki z moderatorem. Zaproponować wejście w wybraną rolę i przeprowadzenie tego tak jak to zazwyczaj ma miejsce w podobnych sytuacjach. Po zakończeniu podzielić się między sobą odbiorem dialogu, jego przebiegiem, uczuciami, jakie mogły mieć obie strony oraz efektami, do jakich doszły. Warto to zanotować.

3. Uczestnicy tworzą pary. W każdej parze osoba A zamyka oczy, zadaniem osoby A jest przejście przez narysowany na kartce labirynt. Osoba B udziela za pomocą słów osobie A wskazówek, nie dotykając jej, chyba że długopis znajdzie się poza brzegiem kartki. Po przejściu osoby zamieniają się rolami.

Po zakończeniu ćwiczenia, uczestnicy dzielą się jego odbiorem.

4. Ćwiczenie na odzwierciedlanie.

Prowadzący prosi uczestników o odzwierciedlenie następujących zdań (najlepiej na kartce):

- Odczep się i daj mi już święty spokój

Przykład odpowiedzi: Wydaje mi się, że cię rozzłościłem.

- Ja tej sytuacji już dłużej nie zniosę.

Przykład odpowiedzi: Zdaje mi się, że czuje się pani bezradna w tej sytuacji.

- Ostatnio poczyniłem wielkie postępy w nauce.

Przykład odpowiedzi: Wygląda na to, że jesteś z siebie zadowolony.

- On nigdy nie przyznaje mi racji.

Przykład odpowiedzi: Wygląda na to, że czujesz się lekceważony. Po czym prosi dwie lub trzy osoby (w każdym przykładzie inne), aby podzieliły się tym, co napisały.

5. Ćwiczenie na parafrazowanie (podobnie jak w ćwiczeniu poprzednim).

Prowadzący prosi uczestników o sparafrazowanie następujących zdań:

- Nie wiem, co mam zrobić. Obiecałem koleżance, że po lekcjach pomogę jej odrabiać pracę domową, a tu ktoś, kogo naprawdę lubię, zaprosił mnie do kina.
- Jestem bardzo zadowolony. Zaliczyłem klasówkę z matematyki, a byłem przekonany, że jak zwykle ją obleję.
- Martwię się. Mój chłopak zaprosił mnie na prywatkę. Wiem, że będzie tam alkohol, a rodzice powiedzieli, że nie wolno mi chodzić na żadne imprezy, gdzie jest alkohol.
- Za każdym razem, kiedy mówię mamie, żeby przestała palić, wścieka się na mnie. Martwię się, bo ona ciągle kaszle.

6. Grupa dzieli się na dwa zespoły, które siadają w kołach i wybierają temat do dyskusji. Pierwsza osoba wypowiada zdanie na wybrany temat. Następna parafrazuje to zdanie i dodaje własną opinię, którą parafrazuje następna osoba. Na zakończenie grupa dzieli się swoimi doświadczeniami z ćwiczenia.
7. Prowadzący rozdaje tabele zawierające bariery komunikacyjne. Uczestnicy je wypełniają samodzielnie po tym dyskusja.
8. Podsumowanie – Jakie umiejętności powinni posiadać dobrzy słuchacze?

SPOTKANIE III

KOŚCIÓŁ MIEJSCEM ŚWIADECTWA

KATECHEZA

1. Katechizm Kościoła wskazuje na Ducha Świętego, który jest żywą pamięcią Kościoła.
2. Owocami zstąpienia Ducha Świętego jest życie wspólnotowe.
3. Współczesny świat czeka na nowe dowody życia w świetle, gdy ludzie, którzy w nim żyją nie mają doświadczenia wiary. Można wyróżnić następujące typy:
 - **Adam** – typ chrześcijańskiego intelektualisty. Dla niego chrześcijaństwo jest światem, który minął. Żyje w klatce reguł. Szuka odpowiedzi nie w wierze, ale u uzdrowicieli.
 - **Żana** – to osoba odcięta od świata, zakompleksiona, czuje wielką pustkę wewnętrzną. Jest osobą za religią, ale wynika to z powodów powszechności.
 - **Kaji** – osoba postmodernistyczna. Nie przyjmuje żadnych zasad, żyje w chaosie, nie ma nadziei na przyszłość. Podejmuje ryzyko, nie widzi grzechu. Szuka nowego image.
 - **Alis** – reprezentuje środowisko post-emigracyjne. Jest w nim rozdarcie pomiędzy światem rodziców, który opuścił, a światem, w którym żyje.
4. Kościół prowadzi nas do tych ludzi, gdy będziemy tylko autentycznymi. Ruch czyni to poprzez:
 - W centrum jest osobista relacja do Jezusa.
 - Ruch ma być bardziej liturgiczny. Z tego faktu wynika postawa służby.
 - Ruch ma być bardziej ewangeliczny – żyć jak w Ewangelii.
 - Członkowie powinni być wrażliwi na wszelką biedę.

- W Ruchu musi być świadomość ewangelizacyjna.
- Sługa Boży wskazuje na potrzebę ekumenizmu.
- Posługa na rzecz parafii, aby była wspólnotą wspólnot.

PRACA W GRUPACH

I. SŁOWO BOŻE

Odczytanie fragmentów:

- Flp 2, 5 – 7 (Jakie rysy oblicza Jezusa ukazuje perykopa)
- J 2, 25 (Co wyróżnia stosunek Jezusa do drugiego człowieka)
- J 4

II. Rozmowa

1. Jak można dzielić się Ewangelią z osobami współczesnego społeczeństwa:
 - Adam
 - Żana
 - Kaja
 - Alis
2. Jezus spotyka się z innymi jak równy z równymi. Co stoi na przeszkodzie, aby naśladować Jezusa? Jak podchodzimy do innych?
3. Jezus mówi: „daj mi pić”. Pokazuje, że jest Bogiem, który daje, ale również prosi. Dawać, to często przyjmować od innych. Jezus przez rozmowę z Samarytanką łamie panujące w Izraelu stereotypy i przesady. Czy są wokół mnie środowiska, które odrzucam? Czy moja wspólnota, potrafi przechodzić nad przesadami?
4. Jezus nie od razu mówi, kim jest, raczej budzi ciekawość – „gdybyś wiedziała..” Chodzi o to, by sprowokować, otwarcie, tych, którzy są zamknięci. W jaki sposób charyzmatem Ruchu możemy zaciekać innych?
5. Jezus potrafił spotkać kobietę na terenie jej życia, nie czynić z moralności warunku ewangelizacji. Zainteresował się nią dla niej samej, mogła więc, pomimo wstrząsającego życiorysu, odkryć swoją tożsamość. Czy moje świadectwo uwzględnia kontekst kultury, subkultury, w jakim żyje człowiek ewangelizowany?

6. Jezus tak prowadzi dialog, że każdy zostaje rozpoznany „*Jesteś Prorokiem...*”. Jaka jest różnica między mówieniem z góry tzw. *prawdy prosto z mostu, a prawda w miłości?*
7. Jezusa nie można znaleźć poza wspólnotą Kościoła. Podczas rozmowy obecni są uczniowie - ewangelizacja nigdy nie jest sprawą tylko samego osobistego dialogu. Nawet Jezus głosu Ewangelię w obrębie kolegium apostoelskiego. Kościół jest ciałem, w którym daje się słyszeć głos Boga. Dlaczego młodzi Indzie często nie odkrywają dzisiaj w Kościele wspólnoty życia? Co podejmujemy jako wspólnota Ruchu, aby Kościół był znakiem zbawienia dla niewierzących?

Odczytać: 1 Kor 3,9-13

1. Jakie jest zagrożenie dla *naszych* wspólnotowych budowli? Jakże to są *budowle* - przykłady z życia...?
2. Jak można położyć nowy fundament do *budowli*, która już jest zbudowana?

Odczytać: Hbr 10,25

1. A po co się w ogóle spotykać? I czemu *im bliżej dnia*, tym *bardziej* apostoł uważa, że trzeba się spotykać? Jaki to *dzień*?

III. SŁOWO KOŚCIOŁA

Przestrzenie Komunii należy kultywować i poszerzać każdego dnia i na wszystkich płaszczyznach życia poszczególnych Kościołów. Komunia powinna być wyraźna w relacjach pomiędzy duszpasterzami a całym Ludem Bożym, między duchowieństwem a zakonnikami, między stowarzyszeniami i ruchami...

1. Jak możemy odpowiedzieć na oczekiwanie papieża, wyrażone w powyższych słowach?

III. WSKAZANIA PRAKTYCZNE

1. Przygotuję projekt folderu o Ruchu Światło – Życie?
2. Modlitwa w intencji ewangelizacji

KRĄG LITURGICZNY

Am 8, 4-7

Ps 113

1 Tym 2,1-8

Łk 16 1-13

PLAN PRACY ROCZNEJ

7.09	Czuwanie modlitewne dla kandydatów na animatorów
8.09	Pielgrzymka Ruchu do rzeszowskiej katedry - świadectwo g.14.00 weryfikacja kandydatów na animatora grupy
8-9.-09	XXI Pielgrzymka KWC do Niepokalanowa
16.09	Koronacja figury N.M.P. w Ropczycach
21-23.09	DSA w Sławęcinie
21-23.09	Rekolekcje trzeźwościowe w Niechobrze
29.09	I sesja I roku SzA w rejonach
29.09	Czuwanie KWC w kościele św. Judy Tadeusza w Rzeszowie
6.10	Pielgrzymka kandydatów na animatora grupy do Krościenka, połączona z błogosławieństwem animatorów
13.10	DW w rejonach
14-17.10	Rekolekcja kapłańskie w Heluszu
19-21.10	OM w Porębach Dymarskich
8-9.10	Symposium Koinonia
9-11.11	DWDD w Heluszu
9-11	ORDW w Chmielniku
6-11.11	Warsztaty dla animatorów muzycznych
17.11	II sesja I roku SzA w rejonach
23-25.11	DSA w Niechobrze; II sesja II roku SzA
27.11	Odprawa animatorów przed celebracjami
1.12	III sesja I roku SzA w rejonach
2.12	Rozpoczęcie formacji deuterokatechumenalnej
7-9.12	Rekolekcje trzeźwościowe w schronisku Brata Alberta
8.12	Niepokalone Poczęcie. Uroczystość Patronalna Ruchu. DW w rejonach.
14.12	Czuwanie modlitewne u Chrystusa Króla
9-13.01	Oaza Rekolekcyjna Diakonii Jedności w Krościenku
28.01-7.02	KODA w Niechobrze
7-9.02	III sesja II roku SzA w Porębach Dymarskich
9-11.02	Rekolekcje trzeźwosciowe w Niechobrze
02.02	Dzień Światła w Krościenku
15.02	Droga Krzyżowa ulicami Rzeszowa
16.02	IV sesja I roku SzA w rejonach
22-24.02	OM w Porębach Dymarskich
1-4.03	Kongregacja Odpowiedzialnych w Częstochowie
2.03	IV sesja I roku SzA w rejonach

I DZIEŃ SKUPIENIA DLA ANIMATORÓW

8-10.03	OM w Porębach Dymarskich
15.03	Czuwanie modlitewne u Chrystusa Króla
16.03	Pielgrzymka maturzystów
24.03	Niedziela Palmowa - Światowy Dzień Młodzieży w rejonach
2-5.04	Rekolekcje Kapłanów Chrystusa Sługi w Krościenku
6.04	Dzień Skupienia dla Animatorów Muzycznych
12-14.04	DWDDD w Kielcach
12-14	ORDW w Chmielnku
19-21.04	DSA w Niechobrze; IV sesja II roku SzA
27.04	V sesja I roku SzA w rejonach
1.05	Pielgrzymka KWC do Niechobrza
3-5.05	Kongregacja Diakonii w Krościenku
10.05	Egzaminy dla I roku szkoły animatora
10.05	Rozpoczęcie nowenny do Ducha Świętego przed OŻK 2002
13.05	Koniec zapisów na OŻK 2002
17-20.05	COM w Krościenku
01.06	DOM w Katedrze
27.06-13.07	I turnus
14-30.07	II turnus
1-17.08	III turnus
19-24.08	ORD w Sławęcinie
27-29.08	Podsumowanie Krajowe
1.09	Pielgrzymka dziękczynna do Katedry
7-8.09	XXII Pielgrzymka KWC do Niepokalanowa